

به نام خدا
آموزش **MATLAB** به زبان ساده

دانشگاه شهید چمران اهواز

تهیه و تنظیم: محمد صادق نظری
دانشجوی مهندسی برق دانشگاه شهید چمران

Nazari.sadegh@gmail.com

کاربرد های MATLAB:

MATLAB برنامه قدرتمند در تمام زمینه های علوم پایه و مهندسی در اکثر دانشگاههای کشور به پرکاربرد ترین نرم افزار جهت محاسبات ریاضی الگوریتم ها ، آنالیز ، سمیولوشن ، دیتا، رسم نمودار و کارهای فنی مهندسی تبدیل شده است.

MATLAB مخفف MATRIX LABORATORY به معنی کتابخانه

عملیات ماتریسی می باشد.

نرم افزار MATLAB از 5 قسمت تشکیل شده است:

1)رابط اصلی کاربر و نرم افزار

2)کتابخانه توابع ریاضی

3)زبان برنامه نویسی

4)گراف های MATLAB

5)رابط های خارجی(API)

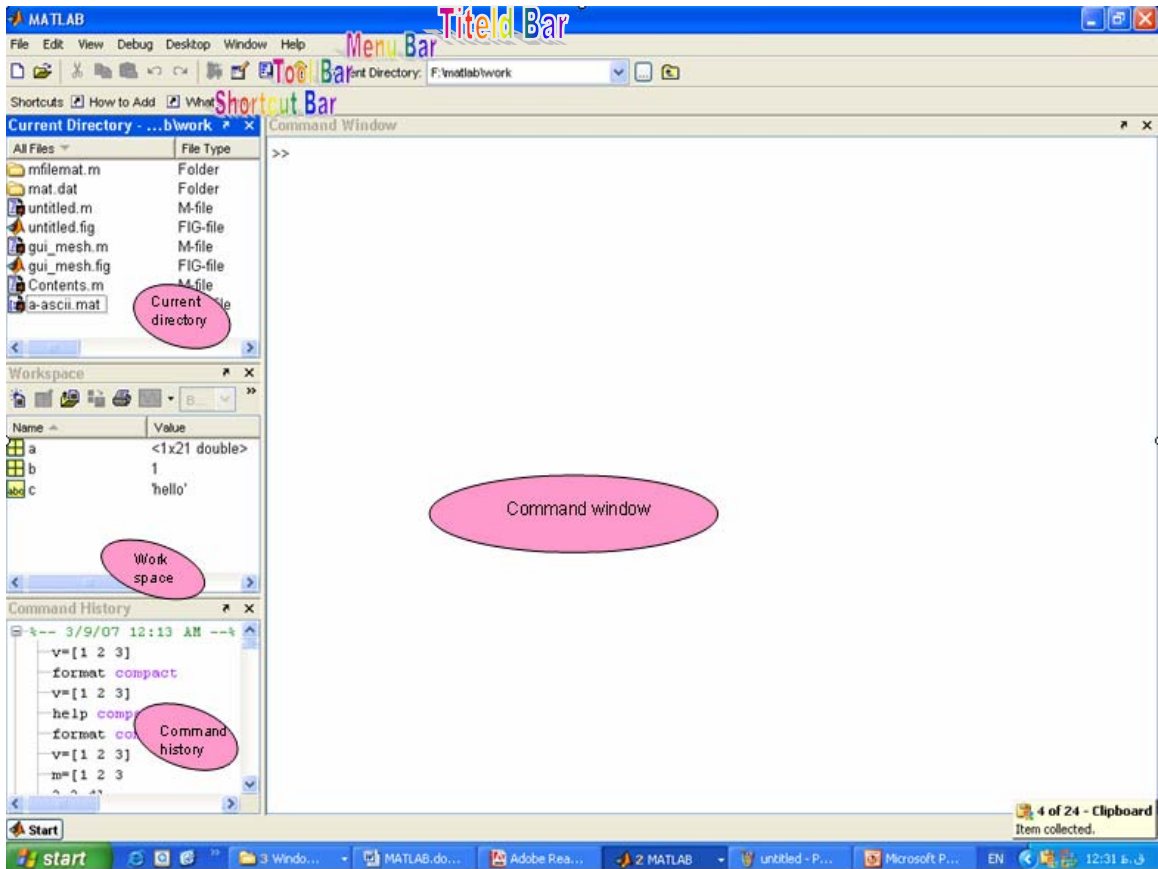
در اینجا قصد داریم شما را با قسمت های مختلف نرم افزار بجز قسمت آخر آشنا کنیم.البته بطور مختصر به ساخت سند های گرافیک GUI خواهیم پرداخت. با این امید که مجموعه پیش رو در ارتقا سطح کیفی آموزش موثر واقع شود.

شروع به کار با MATLAB:

روی آیکون MATLAB در دسکتاپ دبل کلیک کنید تا نرم افزار لود شود و

صفحه زیر ظاهر شود:

رابط کاربر از 7 قسمت تشکیل شده است :

(1) نوار عنوان (Title Bar)

(2) نوار منو (Menu Bar)

(3) نوار ابزار (Tool Bar)

(4) نوار SHORT CUT (Shortcut Bar)

(5) **FILE MANAGER**: که از 2 قسمت تشکیل شده است:

(1) **WORKSPACE**: لیست متغیرها و نوع آنها را نشان می دهد.

(2) **CURRENT DIRECTORY**: شاخه ای از هارد که در آن قرار دارید

نمایش می دهد و بصورت DEFAULT شاخه ای که نرم افزار را در آن نصب کرده ایم می باشد که می توان در این قسمت متغیر جدید ایجاد کرد.

COMMAND WINDOW(6

COMMAND HISTORY(7

:DESKTOP

DESKTOP را می توان از طریق گزینه DESKTOP در نوار منو تغییر داد که هر کدام از قسمت های DESKTOP را میتوان مخفی یا شناور کرد. تغییرات زیادی می توان در شمایل MATLAB ایجاد کرد. همین طور میتوان متغیرها را تغییر محل داد یا SIZE آنها را عوض کرد.

:FILE

بطور مثال:

جهت تغییررنگ FONT از گزینه :

FILE-PREFERENCE-FONTS-COLORS

:START

از طریق این گزینه میتوان به DEMO، HELP، FILE و کلیه امکانات نرم افزار دسترسی پیدا کرد.

:COMMAND WINDOW

در این پنجره باید کلیه دستورات را وارد کرد. دستورات را باید در جلوی علامت >> وارد کرد که بصورت DEFAULT پاسخ را به شکل یک متغیر با نام ans

در `command window` بیان می کند. البته میتوان با انتخاب اسم پاسخ را در آن ذخیره کرد.

:COMMAND HISTORY

لیست کاملی از دستورهایی را که وارد کرده ایم بر اساس روز و زمان استفاده نشان می دهد که با دبل کلیک روی هر کدام می توان دستورات را از HISTORY اجرا کرد.

:HELP (راهنمای دستورات و نرم افزار)

جهت گرفتن اطلاعات در مورد مطلب خاص بکار می رود.

بطور مثال: `HELP MAGIC`

جهت دستیابی به `HELP` اصلی `F1` را فشار می دهیم.

`HELP` از 4 قسمت تشکیل شده است:

CONTENTS(1)

INDEX(2)

SEARCH(3)

DEMO(4)

که می توان از مثال های موجود در `DEMO` استفاده کرد و مطالب زیادی یاد گرفت.

CURRENT DIRECTORY (مسیر جاری)

در MATLAB می توان دستورات یا توابع را در فایل های خاصی ذخیره کرد که

با پسوند M. ذخیره می شوند و این فایل ها در قسمت CURRENT

DIRECTORY قرار می گیرند و بطور پیش فرض :

C:\PROGRAM FILES\MATLAB7.1\WORK

می باشد که می توان آن را تغییر داد.

WORKSPACE (پنجره فضای کاری)

این قسمت هر متغیری که ایجاد شده باشد نوع و اندازه آن را نمایش میدهد که به

کمک این پنل می توان یک متغیر جدید ایجاد کرد یا متغیر های فعلی را ویرایش

یا چاپ یا ذخیره کرد .

برای مشاهده محتویات یک متغیر روی آن دبل کلیک روی کنیم که می توان تک

تک المان ها را مورد ویرایش قرار داد.

تعریف کردن آرایه ها

در MATLAB چهار نوع آرایه می توان تعریف کرد:

۱. اعداد اسکالر که تک عضوی هستند.
 ۲. بردارها که شامل یک سطر یا ستون می باشند (یک بعدی).
 ۳. ماتریسها که از اعضای چیده شده در یک آرایش مربعی تشکیل می گردند (دو بعدی).
 ۴. آرایه های با ابعاد بیش از دو.
- اعضای یک آرایه می توانند عدد و یا حرف باشند و تفاوتی بین اعداد صحیح و اعشاری وجود ندارد. در صورت جایگزینی یک عدد و یا حرف در یک متغیر، MATLAB مقدار جایگزین شده را بلافاصله نشان می دهد مگر آنکه عبارت تعریف متغیر با semicolon خاتمه یابد.

```
» a=2.5
```

```
a =
```

```
2.5000
```

```
» a=3.2;
```

```
» a
```

```
a =
```

```
3.2000
```

```
» p='hello'
```

```
p =
```

```
hello
```

ماتریس ها:

ماتریس ها درایه هایی از اعداد به صورت مستطیل هستند. در واقع معنای ماتریس تا حدی گسترده است که هر عدد یک ماتریس 1×1 در نظر گرفته می شود. هر بردار در حقیقت یک

ماتریس سطری یا ستونی است.

در **matlab** اعداد بصورت ماتریسی در نظر گرفته می شوند.

برای ساخت ماتریس ها باید ابتدا و انتهای ماتریس کروه قرار دهیم و آرایه ها را با **space**

یا کاما از هم جدا کرد. در انتهای هر سطر ; قرار می دهیم یا اینتر می زنیم..

بطور مثال:

```
» a=[1 2 3];
» b=[2 -1 0];

» m=[1 2 3
4 5 6]
m =
    1    2    3
    4    5    6

» q=[1, 2, 3
4 5 6; 7 8 9]
q =
    1    2    3
    4    5    6
    7    8    9

» n=['abcd'
'1234']
n =
abcd
1234
```

در **matlab** می توان ماتریس های از پیش ساخته را به کمک توابع خاص ایجاد کرد.

این توابع خاص به صورت زیرند:

zeros(1

ones(2)

rand(3) (عدد رندم در بازه [0, 1])

randn(4) (عدد رندم در بازه [-1, 1])

بطور مثال:

```
>> z=zeros(2,4)
```

z =

```
0 0 0 0
0 0 0 0
```

```
>> s=ones(2,2)
```

s =

```
1 1
1 1
```

```
>> n=randn(2,3)
```

n =

```
-0.4326  0.1253 -1.1465
-1.6656  0.2877  1.19
```

```
>> n=fix(10*rand(2,2))
```

n =

```
9 6
2 4
```

همچنین از فایا های **data** خارجی میتوان برای نمایش داده خاص که می تواند ماتریس باشد

استفاده می کنیم که در ادامه بررسی خواهد شد.

اعداد در matlab

در رابطه های ریاضی از چند واسطه استفاده می شود:

1) variable ها (متغیر ها)

2) numbers ها (اعداد)

3) operator ها

4) function ها

در matlab لازم نیست متغیرها را تعریف کرد یا نوع آنها را مشخص کرد و با ایجاد متغیر

نوع آن هم مشخص می شود. در ضمن matlab به کوچک و بزرگ بودن حروف حساس

است. نام یک متغیر را می توان تا 63 کاراکتر در نظر گرفت.

تابع عددی مثل i, j, π بطور پیش فرض در matlab وجود دارد. عدد دیگری که می توان

استفاده کرد eps است که می توان یک مقدار جدید به مقدار پیش فرض نسبت داد البته می

توان از دستور clear آن را به مقدار original برگرداند.

```
>>eps
```

```
ans=
```

```
2.2204 e-016
```

```
>>eps=1.e-6
```

```
eps=
```

```
1.0000 e-006
```

```
>>clear eps
```

```
>> eps
```

```
ans =
```

```
2.2204e-016
```

ذخیره کردن و بازیابی داده ها

اگر بخواهید نام متغیرهای ایجاد شده را ببینید می توانید از دستور who استفاده نمایید:

```
» who
```

Your variables are:

```
a      n      q      w
m      p      v
```

برای مشاهده نام متغیرهای موجود به همراه اطلاعات اضافه تر در مورد آنها دستور whos را بکار ببرید:

```
» whos
```

Name	Size	Bytes	Class
a	1x1	8	double array
m	2x3	48	double array
n	2x4	16	char array
p	1x5	10	char array
q	3x3	72	double array
v	1x3	24	double array
w	1x8	16	char array

Grand total is 31 elements using 122 bytes

در صورتی که بخواهید کلیه متغیرهای موجود در محیط کار (workspace) را ذخیره کنید از دستور save استفاده کنید:

```
» save
```

```
Saving to: matlab.mat
```


این دستور، داده ها را در پرونده matlab.mat ذخیره می نماید. داده های موجود در این پرونده را می توان به طریق زیر بازیابی نمود:

```
» load
```

```
Loading from: matlab.mat
```

در صورتی که لازم باشد می توانید نام پرونده ذخیره را خودتان تعیین کنید:

```
» save myfile
```

و آن را با دستور زیر بازیابی نمایید:

```
» load myfile
```

اگر می خواهید که فقط بعضی از متغیرها را ذخیره کنید، نام آنها را بعد از نام پرونده بیاورید:

```
» save myfile t f
```

در صورتی که بخواهید تعدادی از متغیرها را از حافظه پاک کنید کافی است نام آنها را پس از دستور clear بیاورید:

```
» who
```

```
Your variables are:
```

```
a      f      n      t      w  
ans    m      p      v
```

```
» clear a f
```

```
» who
```

```
Your variables are:
```

```
ans    n      t      w  
m      p      v
```

در صورت استفاده از دستور clear بدون ذکر نام متغیری پس از آن، کلیه متغیرها از حافظه پاک می شوند.

بازیابی ماتریس ها از m-file ها

در پنل `current directory` گزینه `new m-file` را انتخاب می کنیم. نام آنرا `mfilemat.m` انتخاب می کنیم. `m-file` را باز کرده و قرار می دهیم:

```
a=[ ...  
    16 3 4  
    5 7 8  
    4 2 11];
```

از `m-file` خارج می شویم و در `command window` مینویسیم :

```
>>mfilemat  
>> a
```

```
a=  
  
4 3 16  
8 7 5  
11 2 4
```

Operator ها

اپراتور های موجود در `matlab` بصورت زیرند:

ضرب * ، اسلش / ، بک اسلش \ ، پاور ^ ، ترانهاده ' ، پرانتز () برای اولویت
بخشیدن به عملیات ریاضی و کالن : که در ادامه مثال های متنوعی مطرح
می شود.

```
>> 1:10
```

```
ans =
```

```
1 2 3 4 5 6 7 8 9  
10
```

ایجاد step با operator کالن:

```
>> 0:pi/4:pi
```

```
ans =
```

```
0    0.7854    1.5708    2.3562    3.1416
```

جمع تمام المان های ستون 4

```
>> a=[1 2 3 ;3 4 2 ;8 7 6]
```

```
a =
```

```
1    2    3
3    4    2
8    7    6
```

```
>> sum(a(1:3,3))
```

```
ans =
```

```
11
```

اگر بخواهیم تمام المان های ستون آخر ماتریس را با هم جمع بزنیم:

```
>> sum(a(:,end))
```

```
ans =
```

```
11
```

کاربرد دیگر operator :

اگر بخواهیم ماتریس b را در a قرار دهیم و جای ستون 2 و 3 را عوض کنیم.

```
>> a=b(:, [1 3 2 ])
```

a =

8	6	1
3	7	5
4	2	9

کاربرد دیگر end

سطر آخر، ستون 2 تا آخر:

```
>> A=[1 2 3 4 ;6 5 4 3;4 6 7 9 ;9 8 7 6]
```

A =

1	2	3	4
6	5	4	3
4	6	7	9
9	8	7	6

```
>> B=A(end,2:end)
```

B =

8	7	6
---	---	---

Function ها

برای دیدن لیست کامل از توابع در matlab می توان help elfun را وارد کرد

برای دیدن لیست توابع خاص مثل Bessel و gamma می توان

help spec fun را وارد کرد.

برخی از توابعی که در ساختن آرایه ها بکار می روند عبارتند از:

ones(2)	یک ماتریس 2×2 با مولفه های ۱ ایجاد می کند
ones(2,3)	یک ماتریس 2×3 با مولفه های ۱ ایجاد می کند
zeros(2)	یک ماتریس 2×3 با مولفه های صفر ایجاد می کند
eye(3)	یک ماتریس 3×3 یکه ایجاد می کند
linspace(-1,5,7)	برداری با ۷ مولفه با فواصل مساوی بین -۱ و ۵ ایجاد می کند
linspace(-1,2,8)	برداری با ۸ مولفه با فواصل لگاریتمی مساوی بین 10^{-1} و 10^2 ایجاد می کند

تعدادی از توابعی که روی آرایه ها عمل می کنند عبارتند از:

sum(x)	حاصل جمع مولفه های x
cumsum(x)	حاصل جمع مولفه های x از اول تا هر مولفه
prod(x)	حاصلضرب مولفه های x
cumprod(x)	حاصلضرب مولفه های x از اول تا هر مولفه
max(x)	بزرگترین مولفه x را پیدا می کند
max(x)	کوچکترین مولفه x را پیدا می کند
sort(x)	مولفه های x را مرتب می کند
mean(x)	میانگین حسابی مولفه های x
std(x)	انحراف معیار مولفه های x

عملیات ماتریسی روی آرایه ها

در MATLAB می توان دو نوع عملیات روی آرایه ها انجام داد که به آنها عملیات ماتریسی و عملیات عضو به عضو می گویند. عملیات ماتریسی شامل محاسبه ترانهاده، ضرب ماتریسی، جمع و تفریق آرایه های هم اندازه و غیره می شود. ترانهاده یک ماتریس با کمک علامت پریم بدست می آید:

```
» r=rand(2,4)
r =
    0.9501    0.6068    0.8913    0.4565
    0.2311    0.4860    0.7621    0.0185
» r'
ans =
    0.9501    0.2311
    0.6068    0.4860
    0.8913    0.7621
    0.4565    0.0185
```

ضرب ماتریسی با استفاده از علامت * و جمع و تفریق ماتریسها با استفاده از علامتهای مربوطه انجام می گیرند:

```
» v=[1:4];
» r*v'
ans =
    6.6636
    3.5634
```

```
» s=[0:3; 2:-.5:.5];
» s+r
ans =
    0.9501    1.6068    2.8913    3.4565
    2.2311    1.9860    1.7621    0.5185
```

چسباندن ماتریس ها به هم:


```
>> a=[1 3 4 ;6 7 8;9 6 4]
```

a =

```
1 3 4
6 7 8
9 6 4
```

```
>> b=[a a+2;3*a a+1]
```

b =

a	1	3	4	3	5	6	a+2
	6	7	8	8	9	10	
	9	6	4	11	8	6	
3*a	3	9	12	2	4	5	a+1
	18	21	24	7	8	9	
	27	18	12	10	7	5	

پاک کردن سطر یا ستون در ماتریسها

اگر : را در مورد سطر یا ستون بکار ببریم تمام عناصر سطر یا ستون شونده می شود پس برای پاک کردن سطر یا ستون آن سطر یا ستون را برابر یک مقدار پوچ قرار می دهیم.

مثلا برای پاک کردن ستون 2 به این صورت عمل می کنیم:

```
>> x=a
```

x =

```
1 3 4
6 7 8
9 6 4
```

```
>> x(:,2)=[]
```

x =

```
1     4
6     8
9     4
```

نمی توان یک المان خاص را از ماتریس حذف کرد:

```
>> x(1,2)=[ ]
```

```
??? Indexed empty matrix assignment is not allowed.
```

عملیات عضو به عضو روی آرایه ها

انجام عملیات جبری روی آرایه ها در MATLAB نیازمند دقت است. بطور کلی دو نوع عملیات می توان روی آرایه ها انجام داد: ۱- عملیات عضو به عضو، ۲- عملیات برداری-ماتریسی. اشتباه گرفتن این دو نوع عملیات باعث بروز مشکل در محاسبات می گردد. دو بردار زیر را در نظر بگیرید:

```
» a=[1 2 3];
» b=[2 -1 0];
```

فرض کنید که می خواهید این دو را در هم ضرب کنید:

```
» a*b
??? Error using ==> *
Inner matrix dimensions must agree.
```

دلیل گرفتن پیام خطا از عمل فوق این است که در MATLAB استفاده از علامت ضرب به تنهایی به معنای ضرب ماتریسی است. بنابراین عمل بالا را می توان با ترانهاده بردار دوم به انجام رسانید:

```
» a*b'
ans =
    0
```

این عمل در حقیقت ضرب اسکالر دو ماتریس است، یعنی: $1 \times 2 + 2 \times (-1) + 3 \times 0 = 0$.

حال اگر بخواهید ضرب عضو به عضو این دو بردار را به دست آورید باید یک نقطه قبل از علامت ضرب بگذارید:

```
» a.*b
ans =
    2    -2    0
```

همین دستورات را می توان برای تقسیم و به توان رساندن آرایه ها بکار بست:

```
» a.^2
ans =
     1     4     9
```

در صورت فراموش کردن نقطه قبل از علامت توان:

```
» a^2
??? Error using ==> ^
Matrix must be square.
```

تنظیم خروجیها روی صفحه نمایش با دستورات `format` و `disp`

اگر مقدار یک متغیر را بخواهید بدانید می توانید آن را با نوشتن نام متغیر مشاهده کنید. در این صورت MATLAB نام متغیر و به دنبال آن علامت تساوی را نشان داده و سپس مقدار را در سطر یا سطور بعد می نویسد. برای دیدن مقدار متغیر بدون آنکه لازم باشد دوباره نام آن و علامت تساوی را مشاهده کنید می توانید دستور `disp` را بکار ببرید.

```
» x=[2 4 5];
» disp(x)
     2     4     5
» y='That is better';
» disp(y)
That is better
```

پنجره MATLAB را می توانید با دستور `clc` پاک کنید:

```
» clc
```

همانطور که قبلاً دیدید دستور `format compact` باعث می شود که خطوط اضافی هنگام ارائه نتایج حذف گردند. دستور `format` دارای کاربردهای فراوان دیگری نیز هست. فرض کنید که می خواهید مولفه های بردار زیر را روی صفحه نمایش ببینید:

```
» v=exp(-10*(1:5))
v =
 1.0e-004 *
 0.4540  0.0000  0.0000  0.0000  0.0000
```

واضح است که در حالت فعلی نمی توانید مقادیر مولفه ها را بخوانید. در این وضعیت می توانید با کمک دستور `format` نحوه نمایش اعداد را تغییر دهید:


```

» format long
» v
v =
1.0e-004 *
Columns 1 through 4
0.45399929762485 0.00002061153622 0.00000000093576 0.00000000000004
Column 5
0.000000000000000

```

مشاهده می کنید با وجود اینکه این دستور تعداد اعداد نشان داده شده بعد از ممیز را افزایش می دهد ولی هنوز قادر نیست که همه مولفه های بردار مورد نظر را بطور مناسبی نمایش دهد. در چنین حالتی بهتر است اعداد را با استفاده از نماد علمی به نمایش بگذارید:

```

» format short e
» v
v =
4.5400e-005 2.0612e-009 9.3576e-014 4.2484e-018 1.9287e-022

```

برای اطلاع بیشتر از امکانات دستور format توصیه می شود که توضیحات مربوط به این دستور را در help مطالعه کنید.

چند جمله ایها

یک چند جمله ای در MATLAB به صورت یک بردار سطری که مولفه های آن ضرایب چند جمله ای به ترتیب نزولی هستند معرفی می شود. برای مثال چند جمله ای $p(x) = x^2 - 2x + 5$ در MATLAB به شکل زیر معرفی می گردد:

```
» p=[1 0 -2 5];
```

ریشه های یک چند جمله ای

ریشه های یک چند جمله ای را می توانید به صورت زیر بدست آورد:

```
» r=roots(p)
r =
-2.0946
1.0473 + 1.1359i
1.0473 - 1.1359i
```

با دانستن ریشه های معادله می توانید ضرایب چند جمله ای مربوطه را محاسبه نمائید:

```
» p2=poly(r)
p2 =
1.0000 0.0000 -2.0000 5.0000
```

محاسبه مقدار یک چند جمله ای

تابع polyval مقدار چند جمله ای را در هر نقطه محاسبه می نماید. برای مثال مقدار $p(5)$ به طریق زیر محاسبه می گردد:

```
» polyval(p,5)
ans =
120
```

ضرب و تقسیم چند جمله ایها

برای ضرب و تقسیم چند جمله ایها می توانید توابع conv و deconv را بکار ببرید. چند جمله ایهای $a(x)=x^2+x+1$ و $b(x)=x-1$ را در نظر بگیرید. حاصلضرب این دو چند جمله ای به طریق زیر بدست می آید:

```
» a=[1 1 1]; b=[1 -1];
» c=conv(a,b)
c =
1 0 0 -1
```

و تقسیم a/b نیز به صورت زیر قابل محاسبه است:

```
» [q,r]=deconv(a,b)
q =
1 2
r =
0 0 3
```


مشتق چند جمله ای

مشتق چند جمله ای را می توانید با بکار بردن تابع `polyder` محاسبه کنید.

```
» c=polyder(a)
c =
    2    1
```

مشتق حاصلضرب دو چند جمله ای $(a \times b)$ را می توانید به صورت زیر بدست آورید:

```
» d=polyder(a,b)
d =
    3    0    0
```

در صورتی که تعداد آرگومانهای خروجی تابع `polyder` برابر ۲ باشد، تابع مشتق تقسیم دو چند جمله ای (a/b) را تعیین می نماید:

```
» [q,d]=polyder(a,b)
q =
    1   -2   -2
d =
    1   -2    1
```

حل معادلات دیفرانسیل به کمک matlab

معادله بر حسب متغیر x حل می شود

```
>> dsolve('Dx=-a*x')
```

```
ans =
```

```
C1*exp(-a*t)
```

معادله بر حسب متغیر f حل می شود با مقدار اولیه:

```
>> y=dsolve('Df=f+sin(t)', 'f(pi/2)=0')
```

```
y =
```

```
-1/2*cos(t)-1/2*sin(t)+1/2*exp(t)/(cosh(pi)+sinh(pi))^(1/2)
```


محاسبه انتگرال به کمک matlab

محاسبه انتگرال نا معین:

ابتدا باید X را بصورت سمبولیک تعریف کنیم: بطور مثال:

(سمبولی کردن (x) syms

```
>> syms x;  
>> int(atan(x))  
ans =  
x*atan(x)-1/2*log(x^2+1)
```

محاسبه انتگرال معین:

$$\int_0^{\pi/2} \sin(2x)dx = 1$$

```
>> syms x;  
>> int(sin(2*x),0,pi/2)  
ans =  
1
```


برازش منحنی چند جمله ای

تابع `polyfit` ضرایب بهترین چند جمله ای را پیدا می کند که از میان مجموعه نقاط داده شده عبور می نماید. به عنوان مثال مجموعه نقاط زیر را در نظر بگیرید:

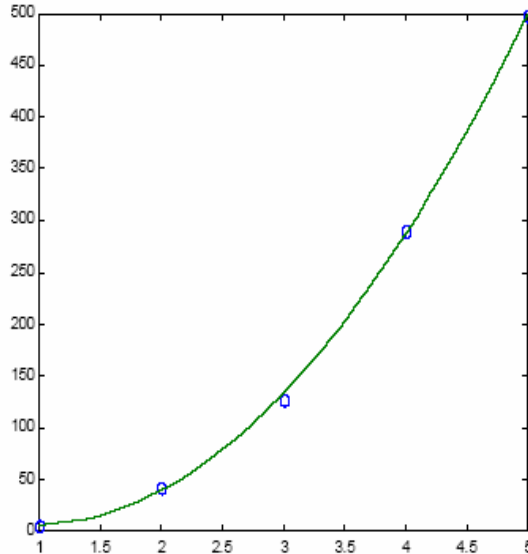
```
» x=[1 2 3 4 5];  
» y=[5.5 43.1 128 290.7 498.4];
```

دستور زیر ضرایب بهترین چند جمله ای درجه سوم را محاسبه می کند که از بین نقاط فوق می گذرد:

```
» p=polyfit(x,y,3)  
p =  
-0.1917 31.5821 -60.3262 35.3400
```

حال می توانید برای مقایسه منحنی محاسبه شده و داده های اولیه را در یک نمودار رسم کنید:

```
» x2=1:.1:5;  
» y2=polyval(p,x2);  
» plot(x,y,'o',x2,y2)
```


عملیات و توابع منطقی

عملگرهای منطقی

در MATLAB علامتهای زیر برای مقایسه مقادیر عددی و حرفی بکار می روند.

<	کوچکتر از
<=	کوچکتر از یا مساوی با
>	بزرگتر از
>=	بزرگتر از یا مساوی با
=	مساوی با
~	مخالف با

چنین مقایسه ای را می توان بین دو اسکالر، دو آرایه یا اسکالر و اعضای آرایه انجام داد. مثالهایی برای نحوه عمل این عملگرها در زیر آورده می شوند. توجه کنید که حاصل همه عملیات منطقی می تواند ۰ به معنی نادرست یا ۱ به معنی درست باشد.

```
» 3<5  
ans =  
1
```

```
» [1 2]>=[0 3]  
ans =  
1 0
```

```
» a=[1 2 3  
2 3 4];  
» b=[-1 2 1  
0 2 4];  
» a~b  
ans =  
1 0 1  
1 1 0
```

بردار زیر را در نظر بگیرید:

```
» x=[1 2 -1 0 -5 4 -1.5 3 2.5 -.5];
```

عبارت زیر مولفه های مثبت این بردار را نمایش می دهد:

```
» x(x>0)  
ans =  
1.0000 2.0000 4.0000 3.0000 2.5000
```


روابط منطقی را می توان با استفاده از عملگرهای منطقی با هم ترکیب کرد. این عملگرها عبارتند از:

&	و (ترکیب عطفی)
	یا (ترکیب فصلی)
xor	یا (مانع جمع)
~	نقیض

مثالهایی از طرز عمل این عملگرها در زیر آورده شده اند:

```
» m=[1 2 4; -2 3 -1];
```

```
» ~(m>0)
```

```
ans =
```

```
0 0 0
```

```
1 0 1
```

```
» (m>0)|(m<=2)
```

```
ans =
```

```
1 1 1
```

```
1 1 1
```

```
» (m>0)&(m<=2)
```

```
ans =
```

```
1 1 0
```

```
0 0 0
```

```
» xor([0 0 1 1],[0 1 0 1])
```

```
ans =
```

```
0 1 1 0
```

توجه کنید که xor یک تابع است و دو بردار ورودی به آن باید هم اندازه باشند.

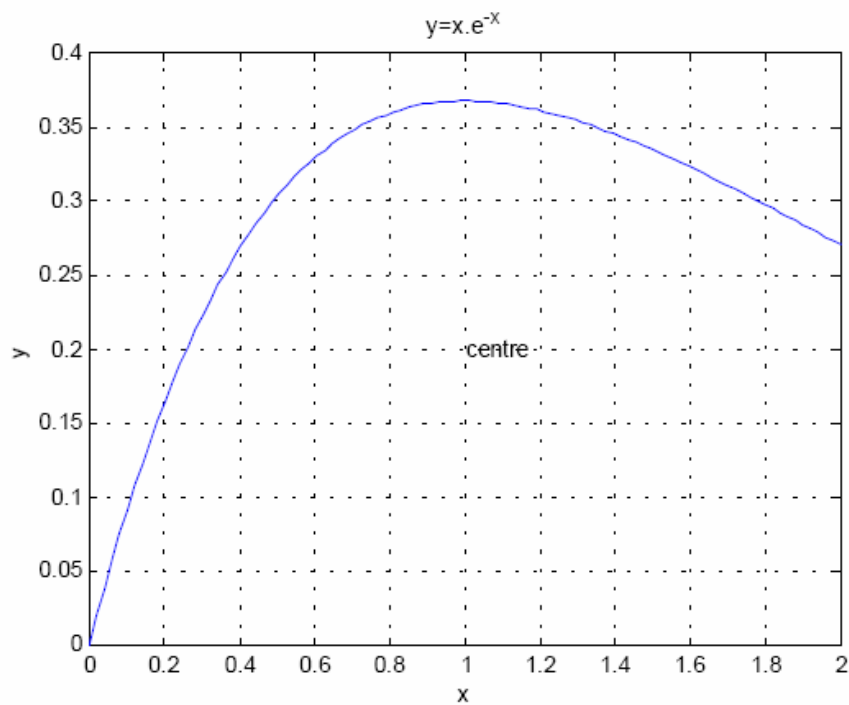

ترسیم داده ها

نمودارهای ۲ بعدی

مجموعه دستورات زیر نحوه ترسیم یک تابع بر حسب یک متغیر مستقل را نشان می دهد:

```
x=linspace(0,2); y=x.*exp(-x);  
plot(x,y)  
grid  
xlabel('x')  
ylabel('y')  
title('y=x.e^{-x}')  
text(1,.2,'centre')
```


هفت خط فوق به ترتیب اعمال زیر را انجام می دهند:

- ۱- بردار متغیرهای مستقل (x) و تابع (y) را ایجاد می کند.
- ۲- مقادیر y را بر حسب x رسم می نماید.
- ۳- شبکه را به نمودار می افزاید.
- ۴- توضیح محور افقی را می نویسد.
- ۵- توضیح محور عمودی را می نویسد.
- ۶- تیترا نمودار را در بالای آن می نویسد.
- ۷- در نقطه مورد نظر (در این مثال نقطه $(\frac{1}{2}, 1)$) متغیر حرفی مشخص شده (در این مثال centre) را می نویسد.

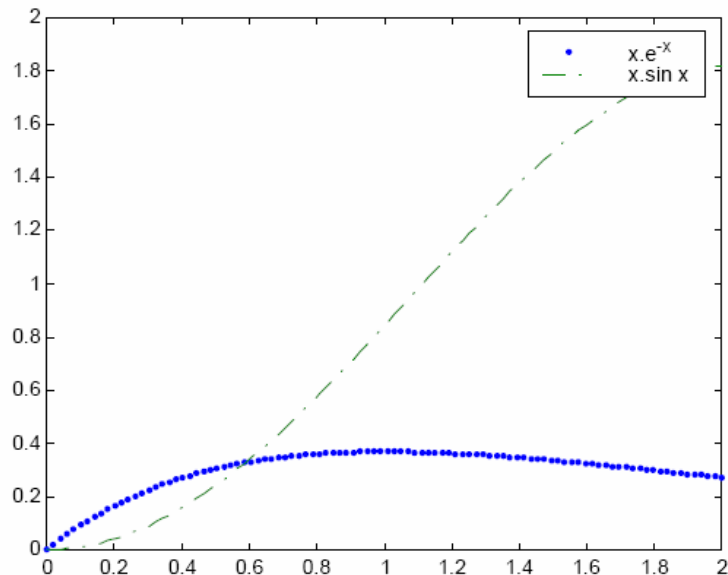
می توانید نمودار ایجاد شده را به کمک دستور Save As در منوی File پنجره نمودار، ذخیره نمایید. این دستور نمودار را در یک پرونده که نام آن را خودتان وارد خواهید کرد و دنباله آن `.ffig` می باشد ذخیره می کند. شما می توانید این نمودار را در دفعات بعدی کار با MATLAB با استفاده از دستور `open` بازیابی نمایید.

در هنگام رسم نمودارها می توانید از علامتهای مختلف (بجای خط) برای رسم توابع استفاده کنید. همچنین می توانید بیش از یک تابع را در یک نمودار نمایش دهید.

» `plot(x,y,'!',x,x.*sin(x),'-')`

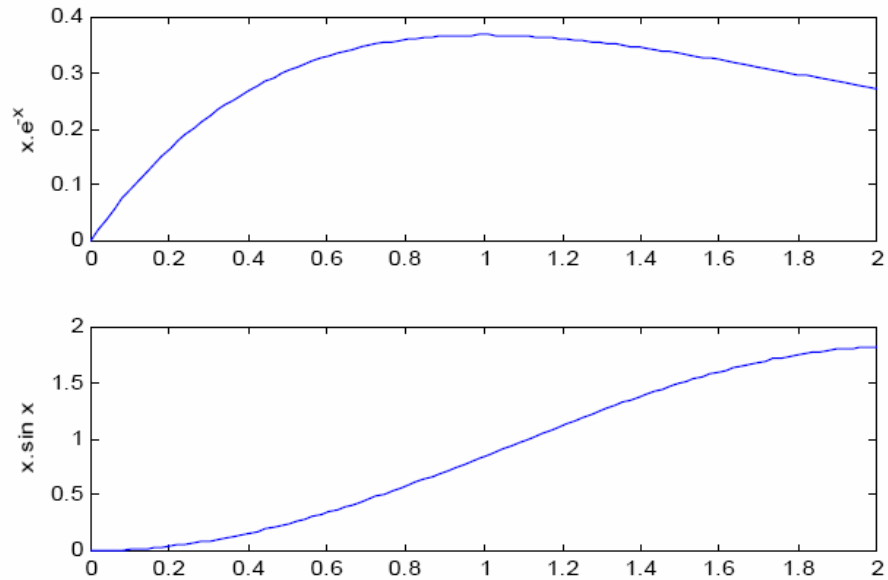
و در صورت لزوم نام توابع را نیز در همان نمودار نشان دهید.

» `legend('x.e^{-x}','x.sin x')`

می توانید بیش از یک نمودار را در یک پنجره نشان دهید:

```
» subplot(2,1,1), plot(x,y)
» ylabel('x.e^{-x}')
» subplot(2,1,2), plot(x,x.*sin(x))
» ylabel('x.sin x')
```


دو عدد اول در دستور subplot تعداد تقسیمات صفحه را معین می کنند (سطری و ستونی) و عدد سوم مکان رسم نمودار (یا تغییر روی نمودار موجود) را مشخص می نماید.

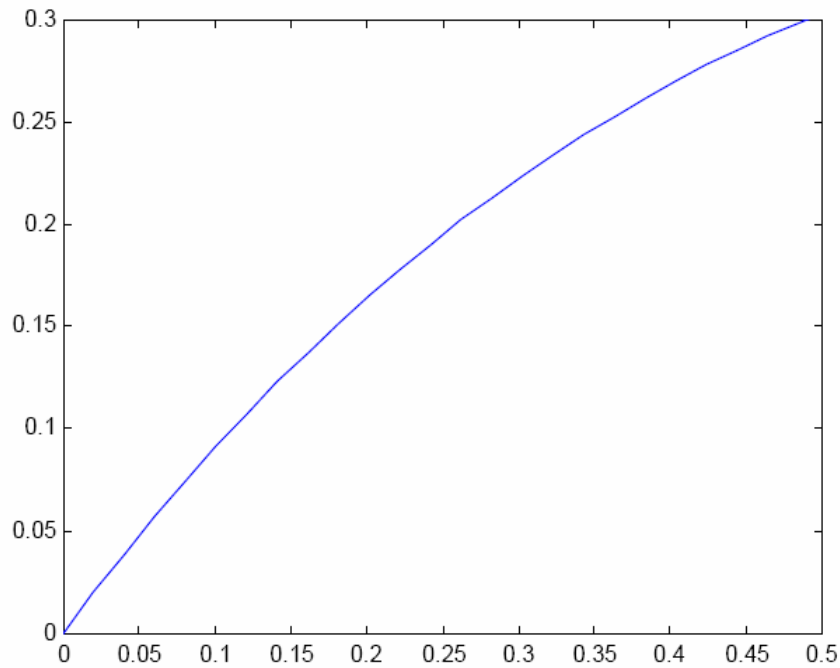
نمودار را می توانید با استفاده از دستور clf پاک کنید.

```
» clf
```

با استفاده از دستور figure می توانید پنجره جدیدی برای رسم نمودار باز نمایید. دستور axis حدود بالا و پایین محورهای مختصات را به صورت یک بردار ارائه می نماید.

```
» figure(2)
» plot(x,y)
» axis
ans =
    0  2.0000    0  0.4000
```


در تمامی مثالهای بالا مقادیر متغیر مستقل و متغیر وابسته به صورت دو بردار بر حسب هم رسم شده اند. در صورتی که تابعیت متغیر وابسته بر حسب متغیر مستقل مشخص باشد می توانید از دستور `fplot` برای رسم آن استفاده کنید:

» `fplot('x*exp(-x)',[0 2])`

آرگومان اول این دستور یک بردار حرفی است که مشخص کننده رابطه تابع (در صورت ساده بودن رابطه تحلیلی تابع، همانند مثال فوق) یا نام `m-file` حاوی تابع (که جداگانه باید ایجاد شده باشد) است. آرگومان دوم `fplot` یک بردار دو عضوی است که حد پائین و بالای متغیر مستقل را مشخص می کند.

تعدادی از دستورهایی ترسیم دو بعدی در زیر آورده شده اند:

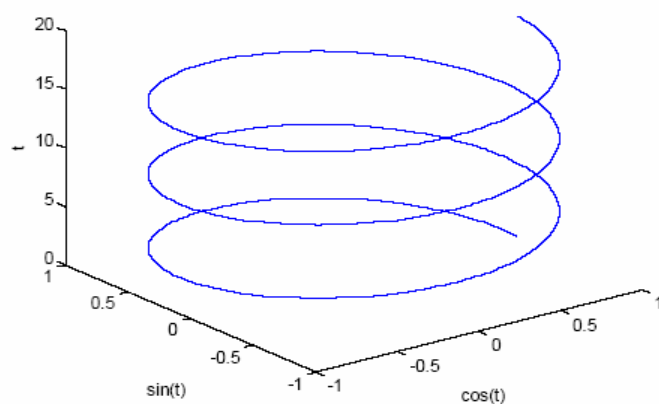
<code>semilogx(x,y)</code>	نمودار نیمه لگاریتمی (محور x لگاریتمی)
<code>semilogy(x,y)</code>	نمودار نیمه لگاریتمی (محور y لگاریتمی)
<code>loglog(x,y)</code>	نمودار تمام لگاریتمی
<code>polar(r,theta)</code>	رسم در دستگاه مختصات قطبی
<code>bar(x,y)</code>	نمودار میله ای
<code>area(x,y)</code>	نمودار مساحت

نمودارهای ۳ بعدی

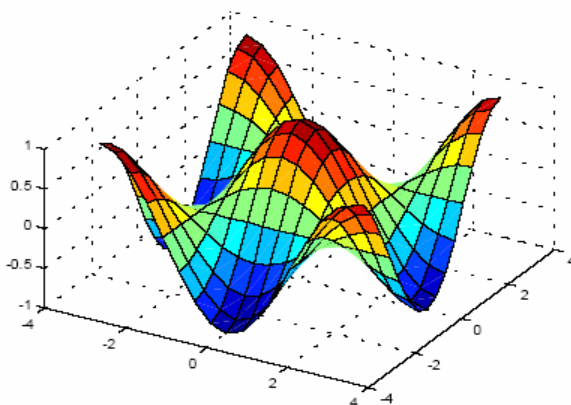
دستورهای زیادی در MATLAB برای ترسیم نمودارهای سه بعدی وجود دارند. یک منحنی سه بعدی را می توانید به کمک دستور plot3 ببینید:

```
» t=0:.01:6*pi;  
» plot3(cos(t),sin(t),t)  
» xlabel('cos(t)')  
» ylabel('sin(t)')  
» zlabel('t')
```


سطوح سه بعدی را می توانید با استفاده از دستور surf ترسیم کنید:

```
» [x,y]=meshgrid(-pi:pi/8:pi,-pi:pi/8:pi);  
» z=cos(x).*cos(y);  
» surf(x,y,z)  
» view(30,45)
```


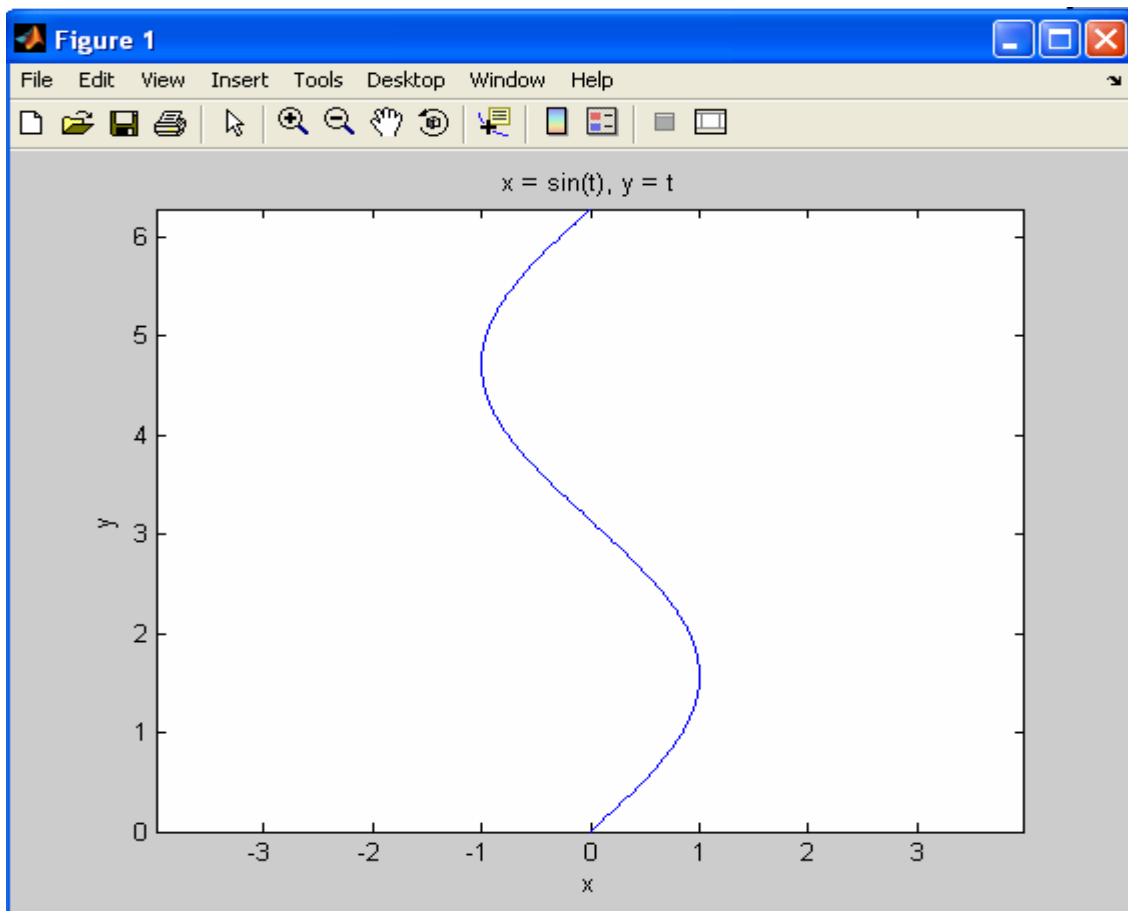
دستور `meshgrid` شبکه دو بعدی روی صفحه `xy` را ایجاد می کند. بردارهای ورودی به این دستور مشخص کننده تقسیمات در جهات `x` و `y` هستند. سطح ایجاد شده را می توانید با کمک دستور `shading` هموار کنید. همچنین برای تطابق رنگها با اعداد محور `z` می توانید از دستور `colorbar` استفاده کنید.

- » `shading interp`
- » `colorbar`

برای رسم سطوح سه بعدی از دستورات دیگری مانند `mesh`، `meshc`، `meshz` و `waterfall` نیز می توانید کمک بگیرید.

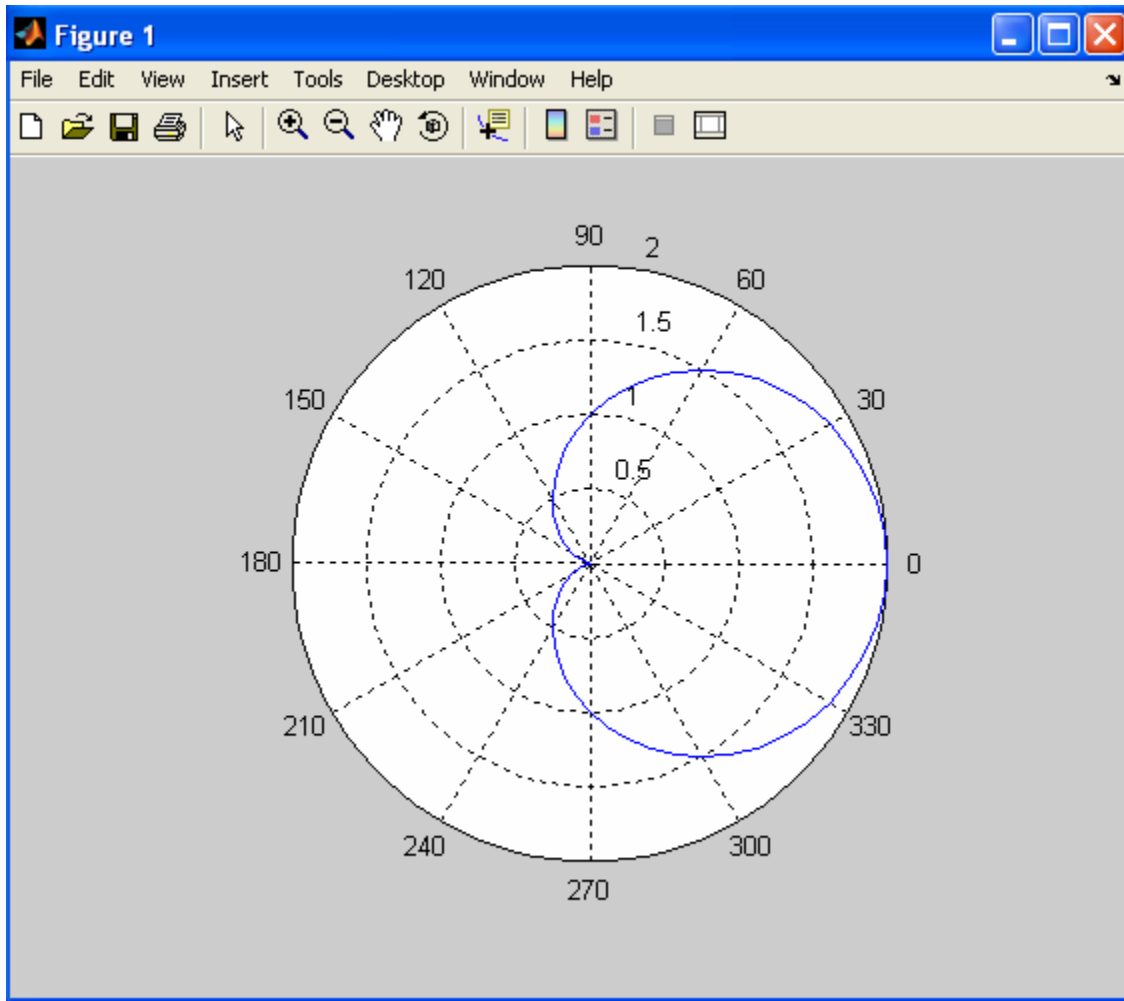
رسم نمودارها با معادلات پارامتری

```
>>ezplot('sin(t)','t',[0,2*pi])
```


رسم نمودارها با معادلات قطبی

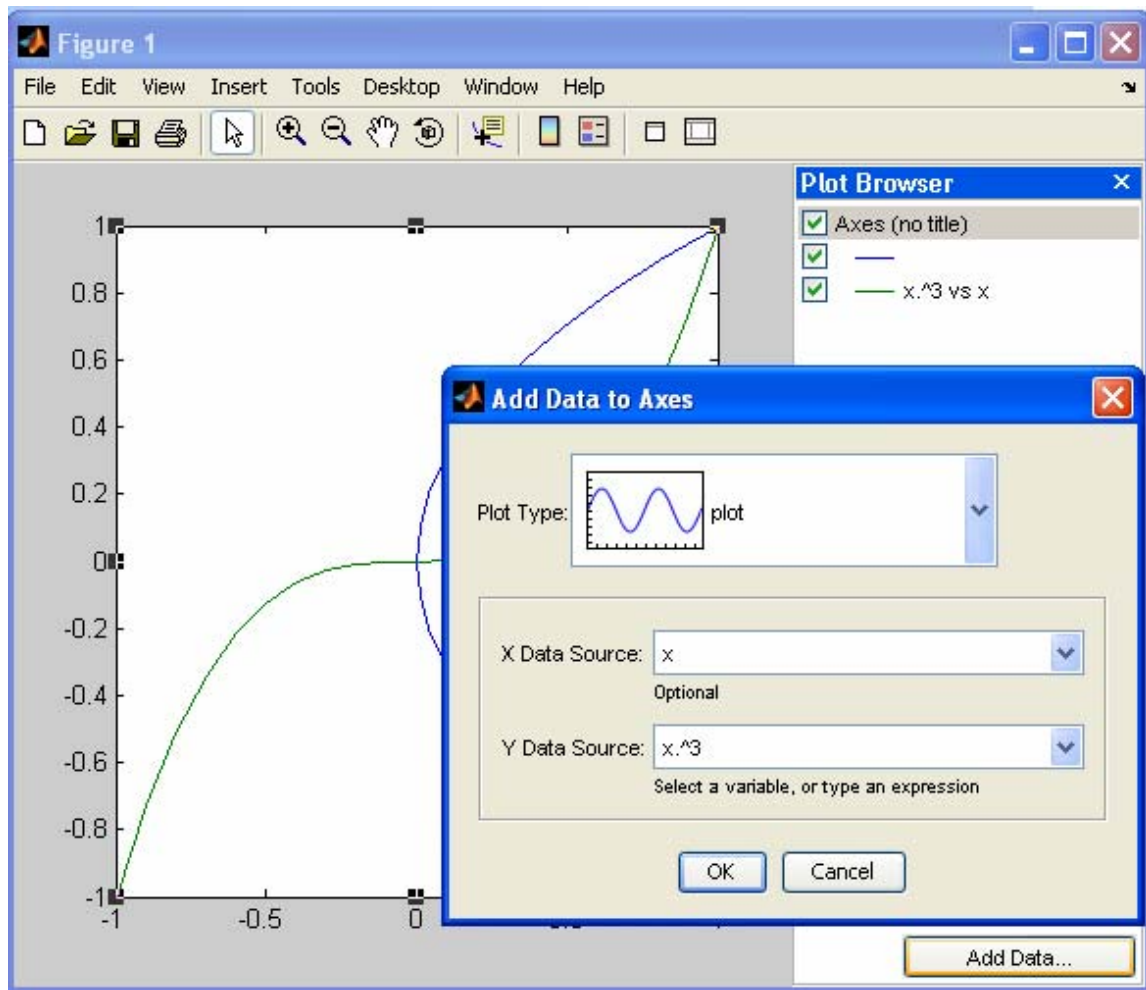
```
>>t=0:pi/30:2*pi;  
>>polar(t,1+cos(t))  
یا  
>>ezpolar('1+cos(t)')
```


اضافه کردن یک گراف به گراف قبلی

ابتدا یک گراف رسم کرده و در figure ایجاد شده plot tools را انتخاب می کنیم و axes را انتخاب می کنیم و در add data تابع جدید را وارد می کنیم.

```
>> x=-1:.1:1;
>> plot(x.^2,x)
```


اگر متغیر مربوط به data graph را تغییر دهیم از طریق گزینه refresh data اطلاعات مربوط به گراف جدید نمایش داده می شود.

با کمک در plot tools میتوان از گراف مربوط خروجی گرفت.

برنامه نویسی (m-files)

مجموعه ای از دستورات MATLAB را می توانید در یک پرونده ذخیره کنید و سپس آنها را یکجا اجرا نمایید. چنین پرونده ای برای آنکه در محیط MATLAB قابل اجرا باشد باید حتماً دارای

دنباله ".m" باشد. در صورتی که از ویرایشگر MATLAB (MATLAB Editor) استفاده کنید، دنباله ".m" بطور خودکار در هنگام ذخیره پرونده به نام آن افزوده می گردد. در صورت استفاده از ویرایشگر دیگری بغیر از ویرایشگر MATLAB (نظیر Notepad) اطمینان حاصل کنید که پرونده حتماً به روش ascii و با دنباله ".m" ذخیره گردد.

در این بخش از یادداشت فقط بر نحوه برنامه نویسی و اجرای برنامه ها تاکید شده است و نتایج اجرای برنامه های مورد بحث نشان داده نشده اند. به خواننده توصیه می گردد که خود برنامه ها را اجرا کرده و نتایج آنها را مشاهده نماید.

برنامه اصلی

m-file ها می توانند به دو شکل برنامه اصلی و تابع باشند. برنامه اصلی عبارتست از مجموعه ای از دستورها که می توان آنها را بطور جداگانه در محیط کار MATLAB اجرا نمود. هنگامی که نام برنامه اصلی را در محیط کار MATLAB بنویسید این دستورها به ترتیب اجرا می گردند. به عنوان مثال برای محاسبه حجم گاز کامل، در دماهای مختلف و فشار معلوم، دستورات زیر را در ویرایشگر MATLAB بنویسید و سپس تحت عنوان pvt.m ذخیره کنید:


```

% A sample scrip file: pvt.m
disp(' Calculating the volume of an ideal gas.')
R = 8314;      % Gas constant (J/kmol.K)
t = ...
    input(' Vector of temperature (K) = ');
p = input(' Pressure (bar) = ')*1e5;
v = R*t/p;     % Ideal gas law
% Plotting the results
plot(t,v)
xlabel('T (K)')
ylabel('V (m^3/kmol)')
title('Ideal gas volume vs temperature')

```

علامت % نشانگر وجود توضیحات در برنامه است. علامت % و آنچه بدنبال آن در همان سطر می آید به هنگام اجرای برنامه نادیده گرفته می شود. همچنین علامت ... بیانگر آن است که دستور مورد نظر در این سطر تمام نشده و در سطر بعدی ادامه می یابد. مورد استفاده این علامت بیشتر در مورد دستورهای محاسباتی طولانی است که برای مطالعه راحت تر این قسمت از برنامه بهتر است در دو یا سه خط نوشته شود.

پس از ایجاد پرونده pvt.m، برای اجرای آن کافی است که نام آن را در محیط کار MATLAB بنویسید و نتایج را مشاهده کنید (نمودار در زیر نشان داده نشده است).

```

» pvt
Calculating the volume of an ideal gas.
Vector of temperature (K) = 100:25:300
Pressure (bar) = 10

```


MATLAB دارای چندین ترکیب کنترل جریان محاسبات است که به برنامه امکان می دهد که در حین اجرا تصمیمات لازم را اتخاذ کرده و ترتیب اجرای دستورات را کنترل کند. این دستورها در زیر شرح داده می شوند.

دستور `if . . . (else . . .) end` - دستور `if` برنامه را قادر می سازد که تصمیم بگیرد که چه دستورهایی باید اجرا گردند. مثال:

```
x = input(' x = ');
if x >= 0
    y=x^2
end
```

عبارتی که به دنبال کلمه `if` می آید باید یک عبارت منطقی باشد. در صورت درست بودن این عبارت منطقی، دستورهایی که در سطرهای بین `if` و `end` قرار دارند بترتیب اجرا می گردند و در صورت نادرست بودن این عبارت منطقی، دستورهای گفته شده نادیده گرفته می شوند.

شما همچنین می توانید از دستور `else` استفاده کنید. مثال:

```
x = input(' x = ');
if x >= 0
    y=x^2
else
    y=-x^2
end
```

در این حالت اگر عبارت منطقی مورد نظر درست باشد، مجموعه دستورهای بین `if` و `else` اجرا می گردند و در غیر این صورت دستورهای بین `else` و `end` قابل اجرا می باشند.

دستور `for . . . end` - دستور `for` به برنامه اجازه می دهد که دستورهای درج شده بین `for` و `end` را به دفعات معینی تکرار نماید. مثال:

```
k = 0;
for x = 0:0.2:1
    k = k + 1
    y = exp(-x)
end
```


`while . . . end` - در مواردی که لازم باشد که در حین اجرای برنامه مجموعه ای از دستورات تکرار گردند ولی تعداد دفعات تکرار معلوم نباشد بلکه این عملیات تا ارضا شدن شرط یا شروط معینی ادامه یابند، می توان از دستور `while` استفاده نمود. مثال:

```
x = 0;
while x < 1
    y = sin(x)
    x = x + 0.1;
end
```

همانند آنچه در مورد دستور `if` گفته شد، عبارتی که به دنبال کلمه `while` می آید باید یک عبارت منطقی باشد که در واقع همان شرط مورد نظر است. در صورت صادق بودن این عبارت منطقی، دستورهایی که در سطرهای بین `while` و `end` قرار دارند بترتیب اجرا می گردند تا آنجایی که شرط مورد نظر دیگر برقرار نباشد.

`switch . . . case . . . (otherwise . . .) end` - وقتی که لازم باشد که برنامه بر حسب مقادیر مختلف یک متغیر، متناظراً دستورهایی متفاوتی را اجرا کند، بکار بردن ترکیب `switch-case` راحت تر از بکار بردن چندین دستور `if` متداخل است. مثال:

```
a = input('a = ');
switch a
case 1
    disp('One')
case 2
    disp('Two')
case 3
    disp('Three')
end
```

`break` و `pause` - دو دستور مفید دیگر که در برنامه نویسی می توانند مورد استفاده قرار گیرند عبارتند از `break` و `pause`. شما می توانید در صورت لزوم قبل از کامل شدن حلقه به کمک دستور `break` از آن خارج شوید. هنگامی که برنامه در حین اجرا به دستور `pause` برسد متوقف می ماند تا اینکه شما کلیدی را روی صفحه کلید فشار دهید و سپس اجرای برنامه از دستور بعد از `pause` ادامه می یابد. مثال:


```

k = 0;
for x = 0:0.2:1
    if k > 5
        disp('k > 5')
        break
    end
    k = k + 1;
    y = exp(-x);
    disp([' k = ', num2str(k), '   y = ', num2str(y)])
    pause
end

```

در مثال فوق، برنامه هر بار پس از نشان دادن مقادیر k و y متوقف می ماند تا اینکه کلیدی روی صفحه کلید فشرده شود. سپس حلقه `for` بار دیگر تکرار می گردد و این عمل آنقدر ادامه می یابد تا اینکه مقدار k از ۵ بیشتر شود. در این موقع دستور `break` باعث خروج برنامه از حلقه `for` (و در این مثال پایان اجرای برنامه) می شود.

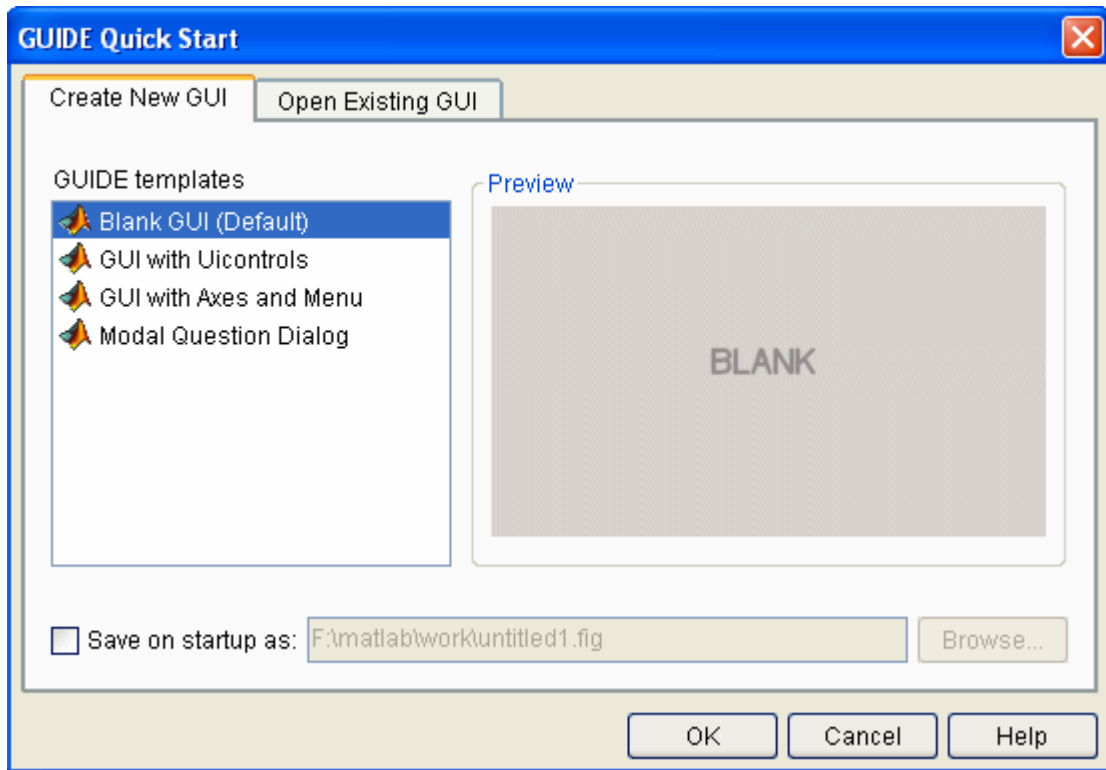
ساخت سند گرافیکی (GUI)

GUIDE چیست؟

GUIDE محیط توسعه یافته رابط گرافیکی است و مجموعه ابزارهای لازم برای ایجاد رابط گرافیکی کاربر تامین می کند. GUIDE اطور خود کار M فایل تولید می کند که از طریق آن می توان دستورات لازم را به آن داد.

راه اندازی GUIDE

با تایپ `guide` در `command window` میتوان GUIDE را راه اندازی کرد. این کار منجر به نمایش پنجره `GUIDE Quick start` مطابق شکل می شود:

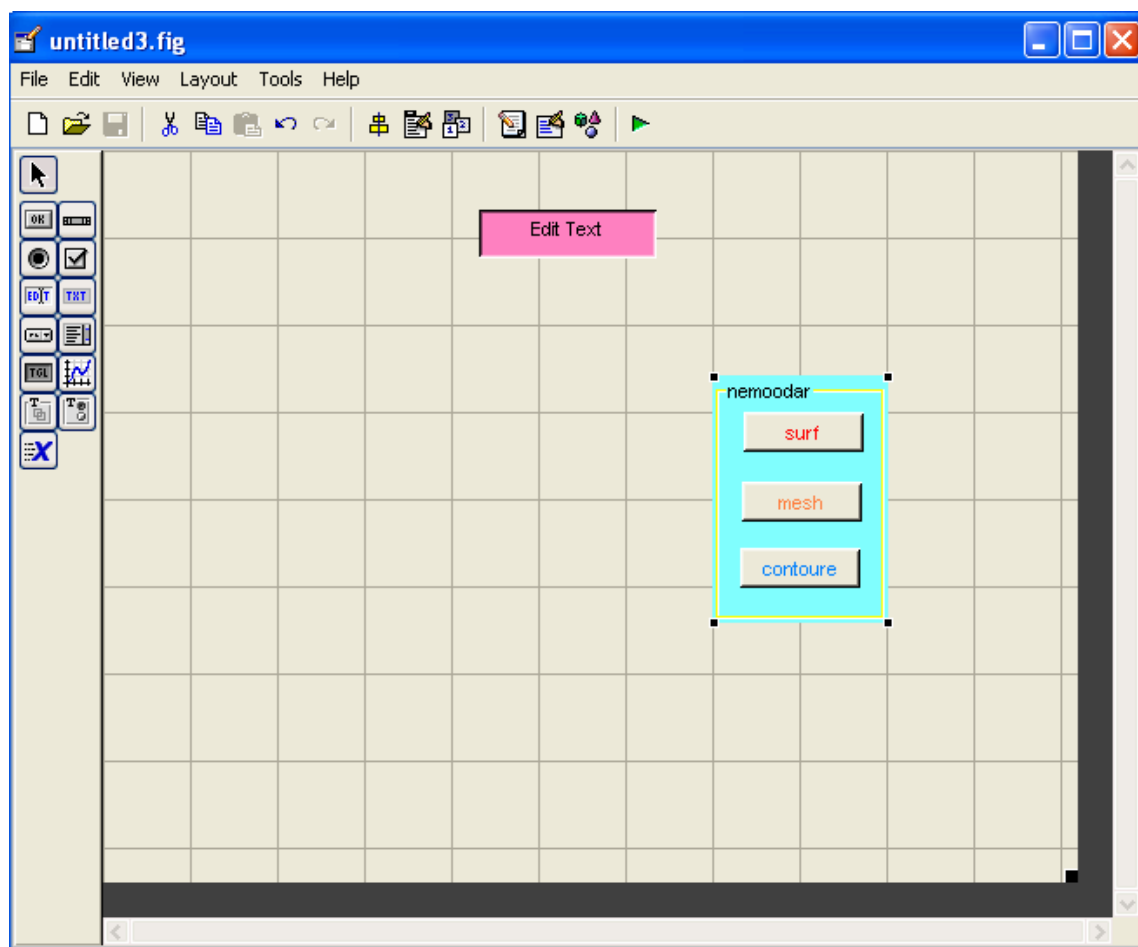

در این پنجره می توان یک GUI از یک GUIDE موقت ایجاد کرد یا یک GUI را باز کرد. با انتخاب Blank GUI یک GUI در GUIDE باز می شود. می توان با کشیدن و انداختن هر کدام از پنل ها آنها را روی صفحه ایجاد کرد.

برنامه نویسی یک GUI

باید کلیه دستورات مربوطه را در M فایل مربوطه نوشت. بطور مثال:

شماتیک زیر را ایجاد کرده

و در m-file editor در قسمت های مربوط به هر

function کد های زیر را ایجاد کنید(بقیه کد ها را پاک نکنید)

```
function pushbutton1_Callback(hObject, eventdata, handles)
```

```
[x,y]=meshgrid(-pi:pi/8:pi,-pi:pi/8:pi);
z=cos(x).*cos(y);
surf(x,y,z)
view(30,45)
```

```
function pushbutton2_Callback(hObject, eventdata, handles)
```

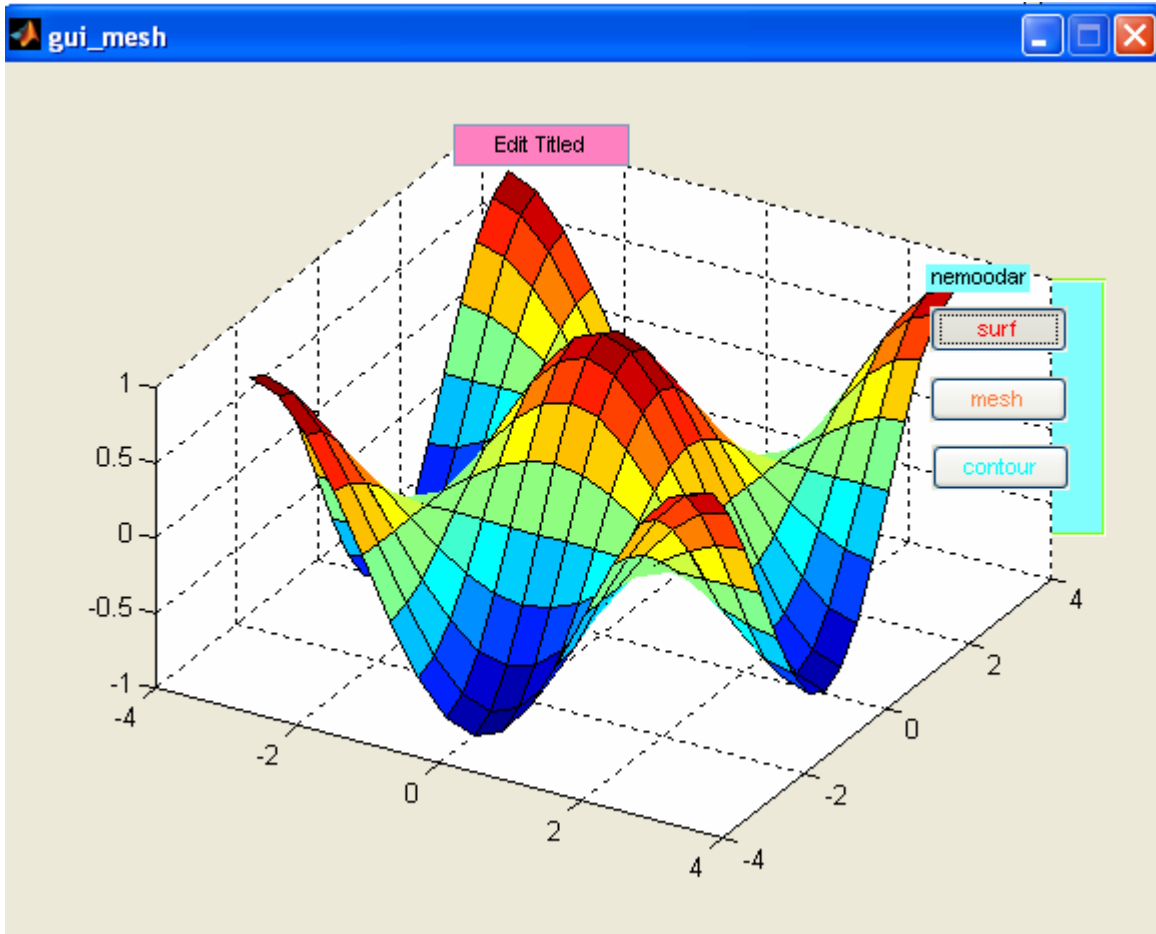
```
[x,y]=meshgrid(-pi:pi/8:pi,-pi:pi/8:pi);
z=cos(x).*cos(y);
mesh(x,y,z)
view(30,45)
```

```
function pushbutton3_Callback(hObject, eventdata, handles)
```

```
[x,y]=meshgrid(-pi:pi/8:pi,-pi:pi/8:pi);
z=cos(x).*cos(y);
contour(x,y,z)
view(30,45)
```

علامت ▶ را برای اجرا کلیک کنید;

روی mesh یا surf یا contour کلیک کنید:

منابع:

راهنمای استفاده از matlab نوید مستوفی، خود آموز 7 matlab علی فکور یکتا
... و mabna soft، help matlab

نظرات و پیشنهادات خود را به آدرس زیر ارسال کنید:

Nazari.sadeqh@gmail.com

